

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ GERHARD REISCHL ΠΟΥ ΑΝΕΠΤΥΧΘΗΣΑΝ ΣΤΙΣ 2 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1982¹

*Κύριε πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,*

Ο Cowood, προσφεύγων στην προκειμένη υπαλληλική υπόθεση, που εδρiscεται από τό 1974 στην ύπηρεσία της Έπιτροπής και είναι σήμερα υπάλληλος θαμου LA 4 στην γενική διεύθυνση προσωπικού και διοικήσεως — άγγλικό μεταφραστικό τμήμα —, υπέβαλε στις 19 Νοεμβρίου 1980 υποψηφιότητα για θέση προϊσταμένου ομάδος της μεταφραστικής ύπηρεσίας.

Σέ ύπηρεσιακό σημείωμα της 23ης Ίανουαρίου 1981 ό Ciancio, άρμόδιος διευθυντής της διευθύνσεως «μετάφραση, τεκμηρίωση, άναπαραγωγή, διδλοθήκη», διεδίδασε στον Baxter, διευθυντή της διευθύνσεως προσωπικού, τίς άπόψεις του όσον άφορά τούς ύποψηφίους για τίς κενές θέσεις. Όσον άφορά την ύποψηφιότητα του προσφεύγοντος, παρατηρούσε μεταξύ άλλων τά έξης:

«Ό κ. Cowood συναγωνίζεται έναν άλλο πολύ πεπειραμένο προϊστάμενο ομάδα: τόν κ. Schäfer. Ένώπιον ίσαξίων ύποψηφίων, εκφράζω την προτίμησή μου για τόν κ. Schäfer ό όποιος έχει μεγαλύτερη άρχαιότητα τόσο στην ύπηρεσία όσο και στον θαμό LA 4-άναθεωρητο. Πάντως, πρέπει νά ύπογραμμίσω την άξία και την καλή έργασία του κ. Cowood».

Στίς 18 Φεβρουαρίου 1981 ό Baichère, προϊστάμενος της γενικής διευθύνσεως προσωπικού και διοικήσεως, έλληροφορήσε τόν Ο'Kennedy, άρμόδιο για ύποθέσεις του προσωπικού μέλος της Έπιτροπής, για τίς έν λόγω προτάσεις προαγωγής και του άνακοίνωσε ότι ό ίδιος δέν είχε καμία αντίρρηση. Τό μέλος της Έπιτροπής αποφάσισε στίς 17 Μαρτίου 1981 νά διορίσει τόν Schäfer προϊστάμενο ομάδος στο άγγλικό μεταφραστικό τμήμα. Μετά από αυτό, στίς

19 Μαρτίου 1981 άνακοινώθηκε στον Cowood ότι ή άρμόδια για τούς διορισμούς άρχή δέν τόν επέλεξε για την πλήρωση της θέσεως του προϊσταμένου μεταφραστικής ομάδος. Κατά της αποφάσεως αυτής ό Cowood υπέβαλε στίς 22 Ίουνίου 1981 διοικητική ένσταση κατά τό άρθρο 90, παράγραφος 2, του κανονισμού ύπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, για τόν λόγο ότι ή άπόρριψη πρέπει νά άποδοθεί άποκλειστικά στην συνδικαλιστική του δραστηριότητα. Η Έπιτροπή άπέρριψε τόν ίσχυρισμό αυτό μέ άπόφαση της 25ης Όκτωβρίου 1981, που επιδόθηκε στον προσφεύγοντα στίς 16 Νοεμβρίου 1981.

Ό Cowood άσκησε στίς 11 Φεβρουαρίου 1982 προσφυγή, μέ αίτημα νά άκυρωθούν οι άπορριπτικές άποφάσεις της Έπιτροπής της 19ης Μαρτίου 1981 και 15ης Νοεμβρίου 1981 και νά καταδικασθεί ή Έπιτροπή νά καταβάλει στον προσφεύγοντα εύλογη άποζημίωση προς άποκατάσταση της ήθικης βλάβης την όποία υπέστη.

Έπί των ζητημάτων αυτών έχω την ακόλουθη γνώμη:

1. Η Έπιτροπή, παραπέμποντας στην παγία νομολογία του Δικαστηρίου, θεωρεί *άπαράδεκτο* τό αίτημα του προσφεύγοντος νά άκυρωθεί ή άπόρριψη της προσφυγής του, διότι ή άπόρριψη αυτή επιβεβαιώνει την άπορριπτική άπόφαση της 19ης Μαρτίου 1981. Άπεναντίας, κατά την άποψη του προσφεύγοντος, ή άπόρριψη της ένστάσεως πρέπει νά θεωρηθεί σάν αυτοτελής άπόφαση που τόν βλάπτει και μέ την όποία έπιχειρείται νά συγκαλυφθούν μέσω ψευδών ίσχυρισμών οι πραγματικοί λόγοι της άπορρίψεως.

Έπειδή ό άνωτέρω ίσχυρισμός συνδέεται στενά μέ την βασισμότητα της προσφυγής, παρίσταται σκόπιμο νά άντιμετωπισθεί κατ' άρχάς ή βασισμότητά της.

1 — Μετάφραση από τά γερμανικά.

2. Όσον αφορά τό δάσιμο τής προσφυγής, ό προσφεύγων προβάλλει κυρίως ότι ή απόρριψη τής υποψηφιότητός του συνδέεται στενά μέ ένα έπεισόδιο τό όποιο συνέβη κατά τήν συνεδρίαση τής 17ης Φεβρουαρίου 1981 τής Έπιτροπής Προαγωγών τών υπαλλήλων του γλωσσικού κλάδου γιά τό έτος 1980, στην όποία ό προσφεύγων συμμετέχε σάν εκπρόσωπος του προσωπικού.

Κατά τήν έν λόγω συνεδρίαση, ή πρότασή του νά συμπεριληφθεί τό όνομα ενός άλλου υπαλλήλου στον πίνακα προακτέων απερρίφθη από τον άρμόδιο γιά τό προσωπικό γενικό διευθυντή, μεταξύ άλλων γιά τόν λόγο ότι ό έν λόγω υπάλληλος είναι γνωστός σάν συνδικαλιστής και ή συνδικαλιστική του δραστηριότητα δέν του αφήνει άρκετό χρόνο γιά τό μεταφραστικό του έργο. Ό προσφεύγων προσπάθησε από τότε χωρίς επιτυχία νά γραφεί ό λόγος αυτός στα πρακτικά τής έν λόγω συνεδρίασεως. Τό γεγονός αυτό σέ συνδυασμό μέ τό άνωτέρω περιστατικό άποδεικνύει όχι μόνο τήν ύπαρξη προκαταλήψεων στα πλαίσια τής Έπιτροπής Προαγωγών, αλλά δείχνει επίσης τήν έχθρική έναντι τής συνδικαλιστικής δραστηριότητος στάση όρισμένων άνωτέρων υπαλλήλων τής γενικής διευθύνσεως προσωπικού και διοικήσεως, άποτελεί δέ επίσης σημαντικό λόγο γιά τήν απόρριψη τής υποψηφιότητός του. Υπέρ τής άπόψεως αυτής συνηγορεί επίσης τό γεγονός ότι όλοι οι πρώην συντονιστές τών ειδικευμένων ομάδων του άγγλικού μεταφραστικού τμήματος, έκτός από αυτόν, διορίσθηκαν προϊστάμενοι μεταφραστικής ομάδος. Κατά συνέπεια, ή απόρριψη τής υποψηφιότητός του άποτελεί παράβαση του άρθρου I του παραρτήματος II του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως τών υπαλλήλων τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων και του άρθρου 13, παράγραφος 2, τής συμφωνίας τής 20ής Σεπτεμβρίου 1974 περί τών σχέσεων μεταξύ τής Έπιτροπής και τών συνδικάτων και επαγγελματικών ενώσεων, που παρέχουν τήν έγγυση ότι ή δραστηριότητα τών υπαλλήλων ως εκπροσώπων του προσωπικού ή ή συνδικα-

λιστική τους δραστηριότητα δέν συνεπάγεται καμία επαγγελματική ζημία. Επί πλέον, μέ τήν απόρριψη τής υποψηφιότητός του παραδιάζονται επίσης οι γενικά ισχύουσες άρχές τής έλευθερίας γνώμης και σκέψεως, καθώς και τής πολιτικής και συνδικαλιστικής έλευθερίας.

Η Έπιτροπή άντιτάσσει στις αιτιάσεις αυτές ότι, έκτός του ότι οι έπίμαχες παρατηρήσεις δέν πρέπει νά έκληφθουν υπό τήν έννοια που τις προβάλλει ό προσφεύγων, ή συνδικαλιστική δραστηριότητα ούδέποτε ύπηρξε έμπόδιο σέ προαγωγή. Ειδικότερα, δέν ύπάρχει καμία σχέση μεταξύ τών γεγονότων τά όποια συνέβησαν όσον αφορά τήν προαγωγή του άλλου υπαλλήλου και τής αξιολογήσεως τής υποψηφιότητος του προσφεύγοντος, ή όποια δέν έγινε δεκτή από καθαρά άντικειμενικούς λόγους.

Όπως προκύπτει από τήν προκειμένη διαφορά, ή επιτυχής έκδοση τής προσφυγής έξαρτάται άποφασιστικά από τό άν ή άπορριπτική άπόφαση που έλήφθη από τήν άρμόδια γιά τούς διορισμούς άρχή στις 17 Μαρτίου 1981 και κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα στις 19 Μαρτίου του ίδιου έτους έστηρίχθη σέ έκτιμήσεις ξένες προς τήν υπόθεση. Πρέπει νά διαπιστωθεί σχετικά ότι ή έν λόγω άπόφαση έλήφθη βάσει τής προτάσεως του Ciancio, άρμόδιου διευθυντή τής μεταφραστικής υπηρεσίας, και προωθήθη διά τής υπηρεσιακής όδου χωρίς αποκλίνοντα σχόλια τών Baxter και Baichère. Είναι όμως άναμφισήτητο ότι ή πρόταση αυτή, στην όποια έξεφράζετο πρότιμηση γιά τόν Schäfer, στηρίζεται σέ *άντικειμενικά* κριτήρια. Στην έν λόγω πρόταση, ό Ciancio ανέφερε ρητά ότι τόσο ό Schäfer όσο και ό προσφεύγων είναι ισάξιοι και ότι έπρεπε νά προτιμηθεί ό πρώτος άπλως και μόνο λόγω τής μεγαλύτερης άρχαιότητός του. Τό ότι τό κριτήριο αυτό δικαιολογείται άντικειμενικά, άποδεικνύεται ήδη από τήν προκήρυξη του διαγω-

νισμού, στην οποία αναφέρεται μεταξύ άλλων ότι οι υποψήφιοι πρέπει να αποδεικνύουν την υπαρξη εμπειρίας μεταφράσεως και άναθεωρήσεως και επί πλέον να διαθέτουν διοικητική ικανότητα, ή οποία να αποδεικνύεται με την υπαρξη εμπειρίας σέ θέματα οργανώσεως, συντονισμού και κατανομής της εργασίας στον γλωσσικό τομέα.

Έτσι, απομένει μόνο να εξετασθεί ακόμη αν ή απόφαση της αρμόδιας γιά τούς διορισμούς αρχής ήταν επί πλέον δυνατό να επηρεασθεί από άλλες, ξένες πρὸς τήν υπόθεση έκτιμήσεις. Άλλά ἐπ' αὐτοῦ εἶναι καθοριστικό τό γεγονός ὅτι ή απόφαση τοῦ Ciancio νά δώσει τήν προτίμησή του στόν Schäfer, ή ὁποία ἐν τέλει ἦταν τό μόνο στοιχείο πού ὁδήγησε τήν ἀρμόδια γιά τούς διορισμούς ἀρχή στήν μή ἐπιλογή τοῦ προσφεύγοντος, ἐλήφθη ἤδη στίς 22 Ἰανουαρίου 1981. Ἐπειδή ὅμως ὁ προσφεύγων ὀρίστηκε ἐκπρόσωπος τοῦ προσωπικοῦ μόλις στίς 23 Ἰανουαρίου 1981, τό δέ ἐπίμαχο ἐπεισόδιο συνέβη κατά τήν συνεδρίαση τῆς Ἐπιτροπῆς Προαγωγῶν στίς 17 Φεβρουαρίου τοῦ ἰδίου ἔτους, ή χρονική σειρά τῶν γεγονότων ἀποκλείει ἤδη τήν ἀπό τόν προσφεύγοντα εἰκαζόμενη ἐπίδραση ἐπὶ τῆς μή ἐπιλογῆς του. Κατά συνέπεια, παρέλκει ἐπίσης στήν περίπτωση αὐτή ή ἐκτίμηση τῶν περιστατικῶν τά

ὁποῖα συνέβησαν κατά τήν ἐν λόγω συνεδρίαση τῆς Ἐπιτροπῆς Προαγωγῶν, κατά τήν ὁποία ἐπρόκειτο ἄλλωστε γιά τήν προαγωγή *ἄλλου* ὑπαλλήλου.

Ἐπί πλέον, τό Δικαστήριο ἐκάλεσε τόν προσφεύγοντα, ἤδη κατά τήν ἐγγραφή διαδικασία, νά προσκομίσει ἀποδείξεις γιά τό ὅτι ή Ἐπιτροπή κατά τήν λήψη τῆς ἀποφάσεως τῆς ὅσον ἀφορᾷ τήν περίπτωσή του ἐπηρεάστηκε ἀπό λόγους διαφορετικούς ἀπό τούς ἀναφερόμενους, ἰδίως ἀπό τήν συνδικαλιστική του δραστηριότητα ή ἀπό τήν στάση του στήν Ἐπιτροπή Προαγωγῶν. Ἄλλά οὔτε κατά τήν ἐγγραφή, οὔτε κατά τήν προφορική διαδικασία μπόρεσε ὁ προσφεύγων νά προσκομίσει σαφή ἀπόδειξη, οὔτε κἂν ἀρχή ἀποδείξεως, ὅτι ή συνδικαλιστική του δραστηριότητα ή τά ἐπίμαχα γεγονότα ὑπῆρξαν ή αἰτία τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐπίσης, τό γεγονός ὅτι ὅλοι οἱ πρῶν συντονιστές τοῦ ἀγγλικοῦ μεταφραστικοῦ τμήματος ἐκτός τοῦ προσφεύγοντος διορίσθησαν προϊστάμενοι ὁμάδος, δέν μπορεῖ νά θεωρηθεῖ ὡς ἐνδειξη πρὸς στήριξη τοῦ ἰσχυρισμοῦ τοῦ προσφεύγοντος, δεδομένου ὅτι κατά τήν ἀναδιάρθρωση μειώθηκε ὁ ἀριθμός τῶν μεταφραστικῶν ὁμάδων, μέ τήν ἀναγκαία συνέπεια νά μήν μποροῦν νά γίνουν ὅλοι οἱ πρῶν συντονιστές προϊστάμενοι μεταφραστικῆς ὁμάδος.

Ἐπειδή, ἐπομένως, ὁ προσφεύγων δέν μπόρεσε νά προσκομίσει τήν ἀπόδειξη ὅτι ή απόφαση πού τοῦ κοινοποιήθηκε στίς 19 Μαρτίου 1981 ἐλήφθη βάσει ἐκτιμήσεων ξένων πρὸς τήν υπόθεση, οἱ ἰσχυρισμοί του ἀποδεικνύονται ἀβάσιμοι καί κατά συνέπεια προτείνω νά ἀπορριφθεῖ ή προσφυγή, ὅσον ἀφορᾷ δέ τά δικαστικά ἔξοδα νά ληφθεῖ ἀπόφαση βάσει τοῦ ἄρθρου 70 τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας.